

Full diocesà

6 d'octubre del 2019

p5 –El Seminari Major comença el nou curs

p6 i 7 –El tractament de TV3 envers el fet religiós

Recta final a la Sagrada Família

La Sagrada Família entra en la recta final de la seva construcció, centrada en l'aixecament de les sis torres centrals. L'any 2021 està previst que les quatre torres dels evangelistes (Mateu, Marc, Lluç i Joan) estiguin acabades. Per aquest motiu, la Sagrada Família ha presentat com seran les escultures que coronaran cadascun dels terminals del evangelistes, obra de l'escultor Xavier Medina Campeny.

«Les torres dels evangelistes estaran culminades per les quatre figures amb què la iconografia cristiana els ha representat tradicionalment: un àngel en el cas de Mateu, un lleó en el de Marc, un bou en el de Lluç i una àliga en el de Joan», explicà Jordi Faulí, arquitecte director de la basílica.

Actualment, les torres dels evangelistes arriben al novè nivell

dels tretze que tindran, excepte la torre de l'evangelista Lluç, que ha estat la primera a arribar al desè nivell. La torre de la Mare de Déu es troba al quinzè nivell dels dinou que tindrà i la torre de Jesucrist arriba al tercer nivell. Totes elles superen ja 100 metres d'alçària. Aquests cimboris centrals, actualment en construcció, s'enfilaran fins a 135 metres.

Per altra banda, l'afluència de fidels a la missa internacional dominical a les nou de matí ha obligat a doblar-la setmanalment. Alguns diumenges s'havien quedat fora alguns centenars de persones per haver completat l'aforament limitat a 850 persones.

A partir d'ahir dissabte, a més de la missa matinal de diumenge, se celebrarà a la nau central l'eucaristia cada dissabte i vigília de les festes de precepte a les vuit del vespre.

«L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Habacuc

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies. El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. »L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

(1,2-3.2,2-4)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:

«No enduriu els vostres cors.»

(Salm 94)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

(1,6-8.13-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria. »Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengue i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I

quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»
(17,5-10)

«Els apòstols digueren al Senyor: "Doneu-nos més fe." El Senyor els contestà: "Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: 'Arrenca't de soca-rel i planta't al mar', us obeiria"»

El just viurà perquè ha cregut

Jean Hakolimana, prev.

Fa mig segle que Martí Luther King advertia dels riscos d'afrontar la duresa de la vida sense esperança: «Una reacció possible és destinar totes les nostres frustracions a un nucli d'amargor i ressentiment. La persona que segueix aquest camí, segurament desenrotlla una actitud perversa, un cor fred i un odi concentrat contra Déu, contra aquells amb qui viu i contra ell mateix. Com que no es pot deslliurar ni de Déu ni de la vida, deixa desfogar el seu acorralat esperit de revenja en hostilitat contra altres persones. No estima ningú i no demana amor de ningú. No confia en ningú ni espera que els altres li tinguin confiança. Troba defectes en tot i es queixa contínuament.» Diguem-ho alt i fort: els creients tenim molta sort d'afrontar la vida des de la fe i l'esperança. Creure ens dona vida.

La primera lectura convida a guardar esperança fins i tot quan no falten arguments al dubte: «Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.» Sant Pau, al seu torn, recomana al seu deixeble confiança enmig de les tribulacions: «Suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona.» L'esperança cristiana no és un optimisme idealista ni una fugida de les realitats del nostre món. És com una energia que ens propulsa cap endavant quan el motor de la vida és rovellat. És la força que ens fa aixecar quan tot conspira per immobilitzar-nos. No ens fa impertorbables, però ens obre un horitzó per damunt i més enllà dels turments. Els creients, com tothom, passem moments d'angoixa, de dubte i de frustració. Tot i això, sabem que, enmig d'aquestes proves, algú ens ha precedit i ens ha obert un horitzó que transcendeix la boira del camí.

La imatge

Diu el Senyor: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria. Amb fe, encara que sigui petita, s'aconsegueix allò que sembla impossible: mirar des de l'òptica de Jesús.

La fe, gran o petita, mai no es pot veure; sempre s'accepta com ho fa un servent, sense que se n'espera cap mena de mèrit.

La vella morera. Evelina Dillon

Agenda

Lit. hores: Setmana III

7 dilluns

La Mare de Déu del Roser

Jo 1,1-2,1.11/Jo 2,3-8/Lc 10,25-37

8 dimarts

— Sant Simeó

— Santa Tais

Jo 3,1-10/Salm 129/Lc 10,38-42

9 dimecres

— Sant Abraham i Santa Sara

— Sant Joan Leonardi

Jo 4,1-11/Salm 85/Lc 11,1-4

10 dijous

— Sant Daniel Comboni

— Sant Tomàs de Villanueva

— Sant Sabí

Ml 3,13-20a/Salm 1/Lc 11,5-13

11 divendres

La Mare de Déu de Begonya

— Sant Joan XXIII

— Santa Maria Soledat Torres Acosta

Jl 1,13-15; 2,1-2/Salm 9/Lc 11,15-16

12 dissabte

La Mare de Déu del Pilar

1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 o bé Ac

1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 diumenge XXVIII de durant l'any / Cicle C

La Mare de Déu del Remei

— Sant Eduard

2Re 5,14-17/Salm 97/2Tm 2,8-13/

Lc 17,11-19

Imatge del Sant Crist de Sant Antoni de Cervera

Joan Riu

Després de gairebé onze mesos d'absència en el cambril de l'església de Sant Antoni de Cervera, per tal de ser restaurat al Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya, a Valldoreix, el diumenge dia 15 de setembre i com a preàmbul de la festa major es va celebrar el retorn del Sant Crist de Sant Antoni, efectuant la descoberta de la imatge durant la missa dominical, imatge traslladada en aquella església per a l'ocasió.

Per a molts dels assistents fou una sorpresa, ja que sempre l'havien tingut referenciat amb un color fosc i, en canvi, ara ha retornat amb una fesomia molt més clara. La descoberta es va dur a terme abans d'iniciar la missa i en féu una breu introducció el rector

de Cervera, Mn. Xavier Romero, que va presidir la celebració.

En acabar, també es van explicar més detalls dels treballs de restauració per part de l'equip tècnic i a continuació tingueren lloc les diferents intervencions, que anaren a càrrec de Mn. Lluís Prat (delegat de Patrimoni del bisbat de Solsona), de la Sra. M. Àngels Solé (directora del centre de restauració) i de la Sra. Lourdes Domedel (restauradora responsable de la peça).

Tot plegat va comportar una festa plena de goig, per la gran devoció que els cerverins tenen al Sant Crist.

Notícia sencera i més fotografies a la web www.bisbatsolsona.cat

Mn. Ramon Anglerill i Vilar

El dia 28 de setembre va morir Mn. Ramon Anglerill i Vilar, rector de Saldes i Gósol, a l'edat de vuitanta-un anys.

Havia nascut a Olvan el dia 10 de gener de 1938. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona en 1950 i fou ordenat prevere el 22 de juliol de 1962 a Guardiola de Berguedà.

Durant els seus anys de ministeri va servir pastoralment les parròquies del Palau d'Anglesola, Montpol, Timoneda, Saldes, l'Espà i Maçaners. També exercí el ministeri en parròquies del bisbat d'Urgell: Gósol, Tuixent, Fòrnols del Cadí, Adraén i la Vansa.

Cal destacar que Mn. Josep M. Ballarín va inspirar-se en Mn. Ramon Anglerill per a escriure el famós llibre *Mossèn Tronxo*.

Des de la diòcesi agraïm a Mn. Ramon tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral. Preguem per ell. Descansi en pau.

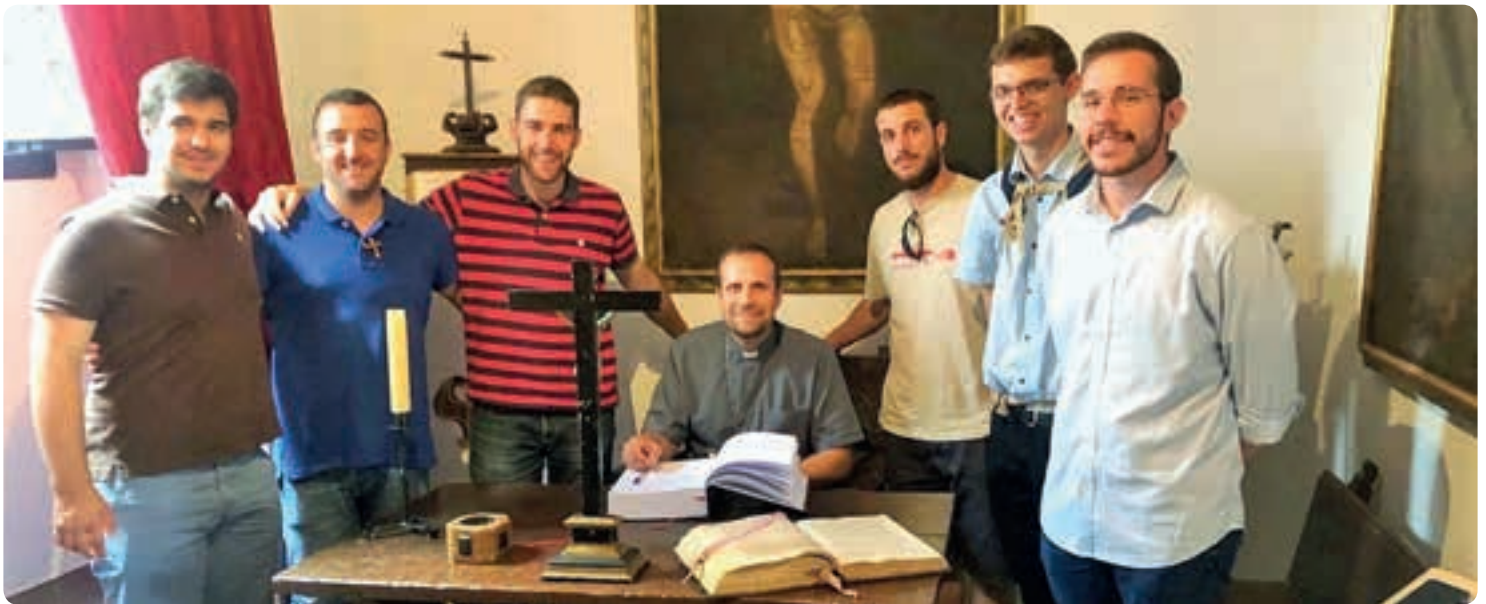

El Seminari Major comença el nou curs

Seminari Major de Solsona

Arriba el setembre i comença un nou curs. Per al nostre Seminari Major de Solsona també, però aquesta vegada d'una manera molt especial: comencem amb tres seminaristes més. Ara són set: Jordi, Cesc, Francisco Javier, Rubén, Josetxu, Ot i Jacob. Tres d'ells estan estudiant al Seminari Major Interdiocesà a Barcelona i els altres quatre estan o bé estudiant a Roma, o bé fent un curs de pastoral, o bé vivint un any de discerniment i formació particular. Per «escalfar motors» de cara al curs i començar ben animats, els set seminaristes, acompanyats del senyor bisbe, van pelegrinar els primers dies de setembre a Baeza, Còrdova i Montilla

seguint la ruta de sant Joan d'Àvila, apòstol d'Andalusia i patró del clergat espanyol. Tot fent pinya van poder pelegrinar, descobrir, esbargir-se i pregar. No poden amagar l'impacte que els va causar conèixer sant Joan d'Àvila i com el seu testimoni de pobresa i entrega al Senyor va convertir tantes persones. Cal parlar també del càlid i generós acolliment per part de tots aquells que els van acompanyar i els van rebre, gràcies als quals pogueren gaudir d'uns bonics (i calorosos) dies de fraternitat. Encomanem al Senyor i a la Mare de Déu el nostre seminari i els nostres seminaristes! Bon inici de curs!

Nova campana a Santa Maria de Verdú

A l'església parroquial de Santa Maria de Verdú, amb la presència de molts veïns, de Mn. Joan Viladot, responsable de la parròquia, i de l'impulsor principal del projecte, Sr. Flavia Pont, s'ha reposat la campana de sobre la porta lateral de l'església, vuitanta anys després.

La campana, que sona molt bé, va ser beneïda en ocasió de la missa solemne de la festa major en honor de sant Pere Claver.

L'eucaristia fou presidida pel delegat dels provincials dels jesuïtes a Catalunya, P. Llorenç Puig, i concelebrada pel vicari general i rector de Verdú, Mn. Josep M. Vilaseca, preveres de la unitat pastoral de Tàrraga i una bona colla de jesuïtes. L'esmentat Mn. Joan Viladot va ser l'encarregat de beneir la campana. Informa: Parròquia de Verdú.

El tractament esbiaixat de TV3 envers el fet religiós

El fet religiós a TV3 (i II) - Eduard Ibáñez (*)

El més preocupant és el tractament esbiaixat que rep a TV3 el fet religiós: a part d'ignorar habitualment els grans esdeveniments religiosos, locals o internacionals (celebracions i trobades multitudinàries, grans reunions de joves, congressos teològics...), el més greu és que els continguts ofertats van associats pràcticament sempre amb la polèmica, els escàndols, els comportaments maliciosos, els fets excepcionals i xocants, l'humor (un recurs sistemàtic d'aquests programes)... o bé s'ofereix sovint informació amb poc rigor, poc contrast, amb errors i carregada de connotacions negatives. El mateix passa en les sèries televisives, on la presència del fet religiós té normalment alguna connotació negativa.

En realitat, fa la impressió que darrere la major part de notícies, reportatges, programes o telesèries existeix un missatge de fons que pretén associar el fet religiós a tota mena de realitats negatives: la superstició, la ultradreta, la xenofòbia, la violència, el terrorisme, l'homofòbia, les patologies sexuals... En particular, hom té la impressió que en alguns periodistes i guionistes existeix una voluntat deliberada de minar la credibilitat de l'Església catòlica. Per què?

Els exemples són innumbrables. Sense anar més lluny, fixem-nos en la informació religiosa que es va oferir el propi passat diumenge 1 de setembre. El telenotícies migdia informava que el papa Francesc s'havia endarrerit uns quants minuts en la seva presència tradicional a l'àngelus per haver quedat atrapat una estona en un ascensor. Però ignorava incomprendiblement que aquell mateix dia s'havia fet

Situació greu:
sistematicament
s'associa l'Església
amb elements
negatius

públic que un català (Mons. Cristòbal López) havia estat creat cardenal pel mateix Sant Pare, una de les més altes responsabilitats de l'Església.

Més tard, el telenotícies nit oferia sorprenentment, com una notícia important, informació sobre la campanya d'una associació privada contra el finançament que rep l'Església per part de l'Estat. A part que la notícia mostrava poc rigor, poc context i pràcticament cap veu de contrast al missatge de l'associació, el guió semblava identificar-se amb la campanya. En qualsevol cas, la pregunta és òbvia: ¿de debò que l'inici d'una campanya així d'una associació civil (sigui quina sigui la seva representativitat) era la notícia religiosa del dia digna del *prime time*? I aleshores ¿per què no ho és també quan l'Església o qualsevol associació o institució religiosa engega una campanya per qualsevol tema, religiós o no religiós? ¿I no eren tampoc notícia cap dels múltiples esdeveniments religiosos que van tenir lloc aquell mateix cap de setmana en el món, o a Catalunya mateix, que van aplegar milers de persones?

Es podrien posar molts altres exemples. Així, el passat mes de juny TV3 ignorava estranyament una notícia tan rellevant com l'anunci del nomenament d'un nou arquebisbe a Tarragona, un dels màxims responsables de l'Església a Catalunya.

Però es podria parlar també d'altres exemples: dir en el telenotícies que el cardenal arquebisbe de Barcelona va declarar com a investigat en un jutjat i després no informar en el mateix espai que ha estat exonerat i que la causa s'ha arxivat; oferir màxima (i repetitiva) cobertura informativa

als casos d'abusos sexuals en institucions cristianes (de qualsevol país) i molt poc o nul·la sobre els que es produeixen en altres àmbits; amplificar qualsevol campanya o posicionament crític respecte de l'Església; recollir de forma distorsionada o sense context les declaracions de responsables eclesials, etc.

I encara que aquí parlo de televisió, malauradament a Catalunya Radio les coses van en la mateixa línia.

Ens trobem davant una situació greu. La marginació general i l'intent habitual d'associar el fet religiós (sobretot l'Església catòlica) amb elements negatius és un error i un menyspreu inacceptable a una bona part de la població.

I és que una cosa és informar dels esdeveniments perjudicials que es produeixen en l'àmbit religiós, com en tots els altres, informació que té innegable interès públic, i una altra és la pretensió de marginar o desacreditar les institucions religioses, que és completament il·legítima en els mitjans de comunicació públics. El seu deure és promoure una opinió pública ben informada i lliure. Això els obliga a informar amb transparència, objectivitat i professionalitat de tots els fenòmens socials rellevants i, per tant, donar veu de forma normalitzada a les comunitats religioses i no menysprear, estigmatitzar o ignorar la religió, un fet social amb el seu propi valor i interès.

(*) Director de Justícia i Pau a Barcelona. Membre del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, entitat integrada a Pax Romana Internacional. Article publicat al seu blog de «Catalunya Religió»

Demà, jornada pel Treball Decent

Redacció

La plataforma Església pel Treball Decent se suma, impulsa i convoca el 7 d'octubre la Jornada Mundial pel Treball Decent. Amb motiu d'aquesta jornada, que és compartida amb l'Organització Internacional del Treball (OIT), es convoquen, durant aquest mes, en les diòcesis del país, gestos i activitats públiques per a sensibilitzar i visibilitzar la importància d'estendre a la societat i a l'Església la defensa del treball decent.

En el manifest d'enguany es diu: «Quina precarietat laboral és la que patim les filles i fills de Déu? Quan parlem de precarietat laboral ho fem de vides truncades, vulnerables i violentades; de persones explotades i abusades per contractes temporals i eventuais, amb sous que no concorden amb les hores realitzades, sense seguretat en el lloc de treball i subjectes a una flexibilitat que acaba trencant la dimensió personal de les persones treballadores en impossibilitar una vertadera conciliació entre treball, família, descans, participació social i oci...»

La catequesi al cor de la comunitat

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest és el títol de les properes jornades de formació de catequistes que organitzarà per al cap de setmana 15-17 de novembre el Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC). Fa molt temps que treballem perquè la catequesi vinculi els pares i ells esdevinguin els transmissors de la fe dels seus fills. També fa molt temps que hem descobert que la majoria dels pares que demanen la primera comunió per als seus fills tenen una experiència de fe tan feble que és impossible que compleixin aquesta missió. Cada vegada són més les veus que mostren els límits d'una catequesi immersa en la constel·lació d'extraescolars. També, d'una catequesi duta a terme per uns pares que no estan vinculats a la vida de la comunitat cristiana. Cal, doncs, repensar la catequesi i el SIC ens hi vol ajudar.

Algunes parròquies, amb resultats humils però esperançadors, estan unint catequesi amb els infants, contacte amb els pares en vistes a invitar-los al curs Alpha i participació en família a l'eucaristia principal de la comunitat. Allà on això està reeixint i, per tant, alguns pares es converteixen i, junt amb els fills, s'incorporen a la vida de la comunitat, apareixen dues característiques que voldria posar en valor aquests dies que comença l'activitat catequètica a les parròquies.

La primera és la voluntarietat. Es conserva la catequesi "extraescolar" i s'ofereix per a les famílies que ho volen una catequesi en dissabte o diumenge que inclou la participació a l'eucaristia parroquial. Tots sabem que allò obligatori no predisposa a la conversió. També sabem que la catequesi familiar com a única via i el curs Alpha com a itinerari catecumenal per als adults que demanen algun sagrament ha donat pocs resultats. Una catequesi al cor de la comunitat passa per la llibertat i no pas per l'obligatorietat.

La segona característica és el canvi de prioritat. L'objectiu principal d'aquesta catequesi és la conversió dels pares i, per tant, se supedita la preparació dels infants a la possibilitat de connectar amb els pares i convidar-los al curs Alpha. Malgrat pot incomodar la minusvaloració de la formació dels infants, la realitat ens mostra que una gran formació sense cap continuïtat és molt menys intel·ligent que aquesta alternativa. Així, doncs, aquestes parròquies gasten els principals "cartutxos" amb els pares durant el primer trimestre i, quan el curs Alpha comença, els esforços es concentren en els que s'han apuntat al curs Alpha. Certament és una estratègia ben evangèlica oferir a tothom i concentrar-se progressivament en els que van mostrant interès.

Desitjo que aquesta propera escola de catequistes sigui un estímul perquè moltes més parròquies inaugurin una proposta catequètica d'aquest estil.

